

॥ मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः ॥

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पूर्णं
वनस्पतेरिवाभिः शीयतां रयिः स च तान्नः शचीपतिः।

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्॥

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसो ज्योग्जीवा जरामशीमहि॥

अमुत्र भूयादधु यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्रे मिषजा शचीभिः॥

हरिः हरन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म
सरूपमनुमेदमागादयनं मा विवधीर्विक्रमस्व॥

शल्लकैरग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयोर्लोकयोर्-
ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥

मा छिदो मृत्यो मा वधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां
मा मे रीरिष आयुरुग्र नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम॥

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽव॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑
रु॒द्र री॑रिषः॥

मा॒नस्तो॑के तन॑ये मा न॒ आयु॑षि मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु
री॑रिषः। वी॒रान्मा॑ नो॒ रु॒द्र भा॑मि॒तोऽव॑धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा
वि॒धेम॑ ते॥

प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः॑ स्या॒म पत॑यो रयी॒णाम्॥
यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि। मघ॑व॒न्छुग्धि॑ तव॒
तन्न॑ ऊ॒तये॒ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिर्वृ॒त्रहा॑ वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॒कमि॑व॒
बन्ध॑नान्मृत्यो॒र्मुक्षी॑य माऽमृ॒तात्॥

अप॑मृत्युमप॒क्षुध॑म्। अपे॒तः श॒पथं॑ जहि। अधा॑ नो अ॒ग्र आ॑व॒ह।

रा॒यस्पोष॑ः स॒हस्रि॑णम्॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशाः॑। म॒ृत्यो म॒र्त्याय॑ ह॒न्त॑वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑। सर्वा॑न॒वय॑जामहे॥

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम॑ सोमं म॒राती॑य॒तो नि॑द॒हाति॑ वेदः। स नः॑
पर्ष॑दति॒ दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॑ सि॒न्धुं दुरि॑ताऽत्य॒ग्निः॥

भूर्भुवः॑ स्वः। ओजो॑ बलम्। ब्र॒ह्म क्ष॒त्रम्। यशो॑ म॒हत्। स॒त्यं तपो॑
नाम॑। रू॒पम॒मृत॑म्। चक्षुः॑ श्रोत्रम्। मन॒ आयुः॑। विश्वं॑ यशो॑ म॒हः।
स॒मं तपो॑ ह॒रो भाः। जा॒तवे॑दा॒ यदि॑ वा पाव॒कोऽसि॑। वै॒श्वान॒रो
यदि॑ वा वैद्यु॒तोऽसि॑। शं प्र॒जाभ्यो॑ यज॑मानाय लो॒कम्। ऊ॒र्जं
पुष्टिं॑ दद॑द्भ्याव॑वृ॒त्स्व॥

मृ॒त्युर्न॑श्य॒त्वायु॑र्वर्धतां भूः। मृ॒त्युर्न॑श्य॒त्वायु॑र्वर्धतां भुवः।
मृ॒त्युर्न॑श्य॒त्वायु॑र्वर्धतां सुवः। मृ॒त्युर्न॑श्य॒त्वायु॑र्वर्धतां भूर्भुवः
सुवः। मृ॒त्युर्न॑श्य॒त्वायु॑र्वर्धताम्॥

॥ ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भ॒द्रं क॒र्णेभिः शृ॒णुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ स॑स्त॒नूभिः॑। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः। स्व॒स्ति
 न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति
 न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः
 शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

ॐ नम॑स्ते गणपतये। त्वमे॒व प्र॑त्यक्षं तत्त्वंम॑सि। त्वमे॒व के॒वलं
 कर्ता॑ऽसि। त्वमे॒व के॒वलं ध॑र्ताऽसि। त्वमे॒व के॒वलं ह॑र्ताऽसि।
 त्वमे॒व सर्वं॑ खल्विदं ब्रह्मा॒सि। त्वं सा॒क्षादात्मा॑ऽसि नि॒त्यम्॥१॥
 ऋ॒तं व॒च्मि। स॒त्यं व॒च्मि॥२॥

अव॑ त्वं मा॒म्। अव॑ व॒क्तार॑म्। अव॑ श्रो॒तार॑म्। अव॑ दा॒तार॑म्।
 अव॑ धा॒तार॑म्। अवानू॒चानम॑व शिष्यम्। अव॑ प॒श्चात्ता॑त्। अव॑
 पु॒रस्ता॑त्। अवो॒त्तरा॑त्तात्। अव॑ दक्षि॒णात्ता॑त्। अव॑ चो॒र्ध्वात्ता॑त्।
 अवाध॒रात्ता॑त्। सर्वतो मां पाहि पाहि॑ सम॒न्तात्॥३॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॒यः। त्वमा॒नन्द॑मयस्त्वं ब्रह्म॒मयः॑। त्वं

सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वं ज्ञानमयो
विज्ञानमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वो जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वस्तिष्ठति।
सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति।
त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमितां
पदानि॥५॥

त्वं गुणत्रयातीतः। त्वम् अवस्थात्रयातीतः। त्वं देहत्रयातीतः।
त्वं कालत्रयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम्। त्वं
शक्तित्रयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा
त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं
चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः परतरः।
अर्धेन्दुलसितम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः
पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्। अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्।
बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्। संहिता सन्धिः।
सैषा गणेशविद्या। गणक ऋषिः। निचृद्गायत्रीच्छन्दः।

श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये नमः॥७॥

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात्॥८॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्।
रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्॥

रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥

भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्।
आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्।
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥९॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु
लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये
नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वविघ्नैर्न
बाध्यते। स सर्वतः सुखमेधते। स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते।

सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपति स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्याचरणं विद्यान् बिभेति कदाचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति। यो लाजैर्यजति स यशवान् भवति। स मेधावान् भवति। यो मोदकसहस्रेण यजति स वाञ्छितफलमवाप्नोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा। सूर्यवर्चस्वी भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो भवति। महाविघ्नात् प्रमुच्यते। महादोषात् प्रमुच्यते। महापापात्

प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। स सर्वविद्भवति स
सर्वविद्भवति।

य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१४॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहे॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ मेधासूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - ४१-४४)

मे॒धादे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
 त्वया॒ जुष्टा॑ नुद॒मा॑ना दुरुक्ता॑न् बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। त्वया॒
 जुष्टं॑ ऋ॒षिर्भव॑ति दे॒वि त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त त्वया॑। त्वया॒
 जुष्टं॑श्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सानो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मे॒धे॥ मे॒धां म॒
 इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑ अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां
 पुष्क॑र॒स्रजा॑। अ॒प्सरा॑सु च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यन्मनः॑। दै॒वी
 मे॒धा सर॑स्वती सा मां मे॒धा सुर॑भिर्जुषता॒ऽऽ स्वाहा॑॥ आ मां
 मे॒धा सुर॑भिर्वि॒श्वरू॑पा हि॒र॑ण्यव॒र्णा जग॑ती जग॒म्या। ऊ॒र्ज॑स्वती
 पय॑सा पि॒न्वमा॑ना सा मां मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम्। मयि॑
 मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॑ग्नि॒स्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां
 मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सू॒र्यो भ्रा॑जो
 दधातु।

॥ प्रज्ञाविवर्धन कार्तिकेय स्तोत्रम् ॥

स्कन्द उवाच

योगीश्वरो महासेनः कार्तिकेयोऽग्निनन्दनः।

स्कन्दः कुमारः सेनानीः स्वामी शङ्करसम्भवः॥१॥

गाङ्गेयस्ताम्रचूडश्च ब्रह्मचारी शिखिध्वजः।

तारकारिरुमापुत्रः क्रौञ्चारिश्च षडाननः॥२॥

शब्दब्रह्मसमुद्रश्च सिद्धः सारस्वतो गुहः।

सनत्कुमारो भगवान् भोगमोक्षफलप्रदः॥३॥

शरजन्मा गणाधीशपूर्वजो मुक्तिमार्गकृत्।

सर्वागमप्रणेता च वाञ्छितार्थप्रदर्शनः॥४॥

अष्टाविंशतिनामानि मदीयानीति यः पठेत्।

प्रत्यूषं श्रद्धया युक्तो मूको वाचस्पतिर्भवेत्॥५॥

महामन्त्रमयानीति मम नामानुकीर्तनम्।

महाप्रज्ञामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा॥६॥

॥ इति श्री रुद्रयामले प्रज्ञाविवर्धनाख्यं

श्रीमत्कार्तिकेयस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

॥ आपदुद्धारक-द्वादशमुख-हनुमान् स्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्री आपदुद्धारक-द्वादशमुख-हनुमान्
 स्तोत्र-महामन्त्रस्य विभीषण ऋषिः। अनुष्टुप् छन्दः।
 श्री द्वादशमुख-प्रचण्ड-हनुमान् देवता।
 मारुतात्मज इति बीजम्। अञ्जनासूनुरिति शक्तिः।
 वायुपुत्रेति कीलकम्। श्रीहनुमत्प्रसादसिद्धिद्वारा
 सर्वापन्निवारणार्थे जपे विनियोगः।

॥ ध्यानम् ॥

उष्ट्रारूढ-सुवर्चलासहचरन् सुग्रीवमित्राञ्जना-
 सूनो वायुकुमार केसरितनूजाऽक्षादिदैत्यान्तक।
 सीतशोकहराग्निनन्दन सुमित्रासम्भवप्राणद
 श्रीभीमाग्रज शम्भुपुत्र हनुमान् सूर्यास्य तुभ्यं नमः॥
 खड्गं खेटक-भिण्डिपाल-परशुं पाश-त्रिशूल-द्रुमान्
 चक्रं शङ्ख-गदा-फलाङ्कुश-सुधाकुम्भान् हलं पर्वतम्।
 टङ्कं पर्वतकार्मुकाहिडमरूनेतानि दिव्यायुधान्
 एवं विंशतिबाहुभिश्च दधतं ध्यायेत् हनूमत्प्रभुम्॥

॥ स्तोत्रम् ॥

ॐ नमो भगवते तुभ्यं नमो मारुतसूनवे।
 नमः श्रीरामभक्ताय श्यामास्याय च ते नमः॥१॥
 नमो वानरवीराय सुग्रीवसख्यकारिणे।
 लङ्काविदाहकायाथ हेलासागरतारिणे॥२॥
 सीताशोकविनाशाय राममुद्राधराय च।
 रावणस्य कुलच्छेदकारिणे ते नमो नमः॥३॥
 मेघनादमखध्वंसकारिणे ते नमो नमः।
 अशोकवनविध्वंसकारिणे भयहारिणे॥४॥
 वायुपुत्राय वीराय आकाशोदरगामिने।
 वनपालशिरश्छेत्रे लङ्काप्रासादभञ्जिने॥५॥
 ज्वलत्कनकवर्णाय दीर्घलाङ्गूलधारिणे।
 सौमित्रिजयदात्रे च रामदूताय ते नमः॥६॥
 अक्षस्य वधकर्त्रे च ब्रह्मशक्तिनिवारिणे।
 लक्ष्मणाङ्गमहाशक्ति-घात-क्षत-विनाशिने॥७॥
 रक्षोघ्नाय रिपुघ्नाय भूतघ्नाय च ते नमः।
 ऋक्षवानरवीरौघ-प्राणदायक ते नमः॥८॥

परसैन्यबलघ्नाय शस्त्रास्त्रविघनाय च।
 विषघ्नाय द्विषघ्नाय ज्वरघ्नाय च ते नमः॥९॥
 महाभयरिपुघ्नाय भक्तत्राणैककारिणे।
 परप्रेरितमन्त्राणां यन्त्राणां स्तम्भकारिणे॥१०॥
 पयः-पाषाण-तरण-कारणाय नमो नमः।
 बालार्कमण्डलग्रासकारिणे भवतारिणे॥११॥
 नखायुधाय भीमाय दन्तायुधधराय च।
 रिपुमायाविनाशाय रामाज्ञालोकरक्षिणे॥१२॥
 प्रतिग्रामस्थितायाथ रक्षोभूतवधार्थिने।
 करालशैलशस्त्राय द्रुमशस्त्राय ते नमः॥१३॥
 बालैकब्रह्मचर्याय रुद्रमूर्तिधराय च।
 विहङ्गमाय शर्वाय वज्रदेहाय ते नमः॥१४॥
 कौपीनवाससे तुभ्यं रामभक्तिरताय च।
 दक्षिणाशाभास्कराय शतचन्द्रोदयात्मने॥१५॥
 कृत्या-क्षत-व्यथघ्नाय सर्वक्लेशहराय च।
 स्वाम्याज्ञा-पार्थसङ्ग्राम-सङ्क्षेपे सञ्जयधारिणे॥१६॥
 भक्तानां दिव्यवादेषु सङ्ग्रामे जयदायिने।
 किलकिल्याबूबुरोच्चघोरशब्दकराय च॥१७॥

सर्पाग्निव्याधिसंस्तम्भकारिणे वनचारिणे।

सदा वनफलाहार-सत्तृप्ताय विशेषतः।

महार्णव-शिला-बद्ध-सेतवे ते नमो नमः॥१८॥

वादे विवादे सङ्ग्रामे भये घोरे महावने।

सिंहव्याघ्रादि चौरभ्यः स्तोत्रपाठाद्भयं न हि॥१९॥

दिव्ये भूतभये व्याधौ गृहे स्थावरजङ्गमे।

राजशस्त्रभये चोग्रबाधा ग्रहभयेषु च॥२०॥

जले सर्वे महावृष्टौ दुर्भिक्षे प्राणसम्प्लवे।

पठेत् स्तोत्रं प्रमुच्येत भयेभ्यः सर्वतो नरः।

तस्य क्वापि भयं नास्ति हनुमत् स्तवपाठतः॥२१॥

सर्वथा वै त्रिकालं च पठनीयमिमं स्तवम्।

सर्वान् कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा॥२२॥

विनतायाः स्वमातुश्च दासीत्वस्य निवृत्तये।

सुधारणं यातुकामाय महापौरुषशालिने॥२३॥

विभीषणकृतं स्तोत्रं ताक्ष्येण समुदीरितम्।

ये पठन्ति सदा भक्त्या सिद्धयस्तत्करे स्थिताः॥२४॥

॥इति श्री सुदर्शनसंहितायां श्री विभीषणगरुडसंवादे श्री

विभीषणकृतम् आपदुद्धारक श्री द्वादशमुख-हनुमान् स्तोत्रं
सम्पूर्णम्॥

॥ बालरक्षा ॥

नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे फुल्लारविन्दायतपत्रनेत्र।
येन त्वया भारततैलपूर्णः प्रज्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः॥

कस्तूरीतिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभम्
नासाग्रे वरमौक्तिकं करतले वेणुः करे कङ्कणम्।
सर्वाङ्गे हरिचन्दनं सुललितं कण्ठे च मुक्तावली
गोपस्त्रीपरिवेष्टितो विजयते गोपालचूडामणिः॥

अस्ति स्वस्तरुणीकराग्रविगलत् कल्पप्रसूनाप्लुतम्
वस्तुप्रस्तुतवेणुनादलहरी निर्वाणनिर्व्याकुलम्।
स्रस्तस्रस्तनिबद्धनीविविलसत् गोपीसहस्रावृतम्
हस्तन्यस्तनतापवर्गमखिलोदारं किशोराकृतिः॥

गोप्य ऊचुः

अव्यादजोऽङ्घ्रि मणिमांस्तव जान्वथोरू
 यज्ञोऽच्युतः कटितटं जठरं हयास्यः।
 हृत्केशवस्त्वदुर ईश इनस्तु कण्ठम्
 विष्णुर्भुजं मुखमुरुक्रम ईश्वरः कम्॥१॥

चक्रग्रतः सहगदो हरिरस्तु पश्चात्
 त्वत्पार्श्वयोर्धनुरसी मधुहाऽजनश्च।
 कोणेषु शङ्ख उरुगाय उपर्युपेन्द्रः
 तार्क्ष्यः क्षितौ हलधरः पुरुषः समन्तात्॥२॥

इन्द्रियाणि हृषीकेशः प्राणान्नारायणोऽवतु।
 श्वेतद्वीपपतिश्चित्तं मनो योगेश्वरोऽवतु॥३॥

पृश्निगर्भस्तु ते बुद्धिमात्मानं भगवान्परः।
 क्रीडन्तं पातु गोविन्दः शयानं पातु माधवः॥४॥

व्रजन्तमव्याद्वैकुण्ठ आसीनं त्वां श्रियः पतिः।
 भुञ्जानं यज्ञभुक्पातु सर्वग्रहभयङ्करः॥५॥

डाकिन्यो यातुधान्यश्च कुष्माण्डा येऽर्भकग्रहाः।
 भूतप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षोविनायकाः॥६॥

कोटरा रेवती ज्येष्ठा पूतना मातृकादयः।
 उन्मादा ये ह्यपस्मारा देहप्राणेन्द्रियद्रुहः॥७॥
 स्वप्रदृष्टा महोत्पाता वृद्धा बालग्रहाश्च ये।
 सर्वे नश्यन्तु ते विष्णोर्नामग्रहणभीरवः॥८॥

॥इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
 दशमस्कन्धे षष्ठमेऽध्याये गोपीकृतबालरक्षा सम्पूर्णा॥

॥ षष्ठीदेवी स्तोत्रम् ॥

प्रियव्रत उवाच

नमो देव्यै महादेव्यै सिद्ध्यै शान्त्यै नमो नमः।
 शुभायै देवसेनायै षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥१॥

वरदायै पुत्रदायै धनदायै नमो नमः।
 सुखदायै मोक्षदायै षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥२॥

शक्तेः षष्ठांशरूपायै सिद्धायै च नमो नमः।
 मायायै सिद्धयोगिन्यै षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥३॥

पारायै पारदायै च षष्ठीदेव्यै नमो नमः।
 सारायै सारदायै च पारायै सर्वकर्मणाम्॥४॥

बालाधिष्ठातृदेव्यै च षष्ठीदेव्यै नमो नमः।
 कल्याणदायै कल्याण्यै फलदायै च कर्मणाम्।
 प्रत्यक्षायै च भक्तानां षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥५॥

पूज्यायै स्कन्दकान्तायै सर्वेषां सर्वकर्मसु।
 देवरक्षणकारिण्यै षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥६॥

शुद्धसत्त्वस्वरूपायै वन्दितायै नृणां सदा।
 हिंसाक्रोधैर्वर्जितायै षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥७॥

धनं देहि प्रियां देहि पुत्रं देहि सुरेश्वरि।
 धर्मं देहि यशो देहि षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥८॥

भूमिं देहि प्रजां देहि देहि विद्यां सुपूजिते।
 कल्याणं च जयं देहि षष्ठीदेव्यै नमो नमः॥९॥

इति देवीं च संस्तूय लेभे पुत्रं प्रियव्रतः।
 यशस्विनं च राजेन्द्रं षष्ठीदेवीप्रसादतः॥१०॥

षष्ठीस्तोत्रमिदं ब्रह्मण् यः शृणोति च वत्सरम्।
 अपुत्रो लभते पुत्रं वरं सुचिरजीवनम्॥११॥

वर्षमेकं च या भक्त्या संयतेदं शृणोति च।
 सर्वपापाद्विनिर्मुक्ता महावन्ध्या प्रसूयते॥१२॥

वीरपुत्रं च गुणिनं विद्यावन्तं यशस्विनम्।
सुचिरायुष्मन्तमेव षष्ठीमातृप्रसादतः॥१३॥

काकवन्ध्या च या नारी मृतापत्या च या भवेत्।
वर्षं श्रुत्वा लभेत्पुत्रं षष्ठीदेवीप्रसादतः॥१४॥
रोगयुक्ते च बाले च पिता माता शृणोति च।
मासं च मुच्यते बालः षष्ठीदेवीप्रसादतः॥१५॥

॥इति श्रीब्रह्मवैवर्तमहापुराणे प्रकृतिखण्डे
श्री नारद-नारायण-संवादे षष्ठ्युपाख्याने श्री प्रियव्रतविरचितं
श्री षष्ठीदेवीस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥ आदित्यहृदयम् ॥

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम्।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम्॥१॥
दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम्।
उपागम्याब्रवीद्रामम् अगस्त्यो भगवान् ऋषिः॥२॥
राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम्।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि॥३॥

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम्।
जयावहं जपेन्नित्यम् अक्षय्यं परमं शिवम्॥४॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम्।
चिन्ताशोकप्रशमनम् आयुर्वर्धनमुत्तमम्॥५॥

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम्।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम्॥६॥

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः।
एष देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः॥७॥

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः।
महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः॥८॥

पितरो वसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः।
वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः॥९॥

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान्।
सुवर्णसदृशो भानुर्हिरण्यरेता दिवाकरः॥१०॥

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान्।
तिमिरोन्मथनः शम्भुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान्॥११॥

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः।
 अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः॥१२॥
 व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुस्सामपारगः।
 घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः॥१३॥
 आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः।
 कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः॥१४॥
 नक्षत्रग्रहताराणाम् अधिपो विश्वभावनः।
 तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोऽस्तुते॥१५॥
 नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः।
 ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः॥१६॥
 जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः।
 नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः॥१७॥
 नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः।
 नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः॥१८॥
 ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे।
 भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः॥१९॥

तमोग्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने।
 कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः॥२०॥
 तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे।
 नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे॥२१॥
 नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः।
 पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः॥२२॥
 एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः।
 एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम्॥२३॥
 वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च।
 यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥२४॥
 एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च।
 कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव॥२५॥
 पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम्।
 एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि॥२६॥
 अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि।
 एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथाऽऽगतम्॥२७॥

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा।

धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान्॥२८॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान्।

त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान्॥२९॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत्।

सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत्॥३०॥

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः।

निशिचरपतिसङ्क्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति॥३१॥

॥इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे

आदित्यहृदयं नाम सप्तोत्तरशततमः सर्गः॥